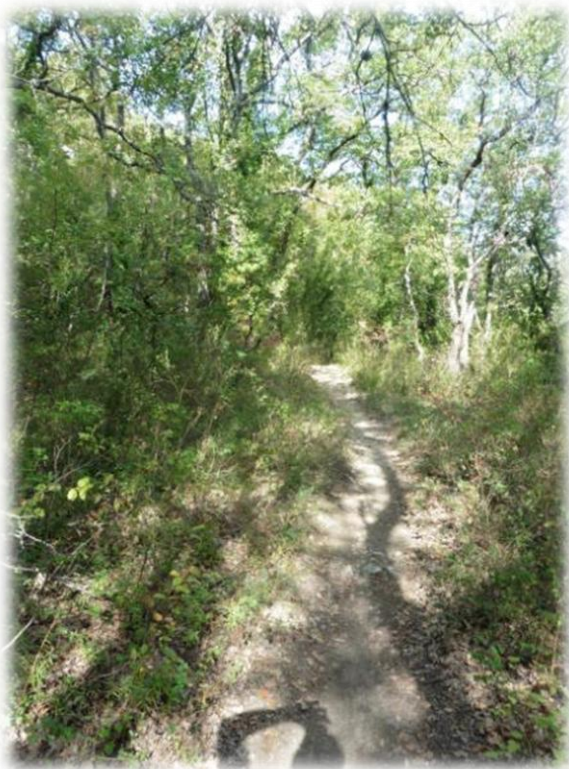

Het bouwwerk hierboven is een borie, dat is een soort hut, voornamelijk uit de 17de eeuw en de meest recente zijn uit de 19de eeuw.

10-daagse weersvoorspelling Carpentras

vandaag	morgen	di 19/09	wo 20/09	do 21/09	vr 22/09	za 23/09	zo 24/09	ma 25/09	di 26/09
9° 20°	12° 21°	9° 20°	9° 22°	10° 24°	13° 25°	13° 25°	13° 27°	14° 25°	13° 23°

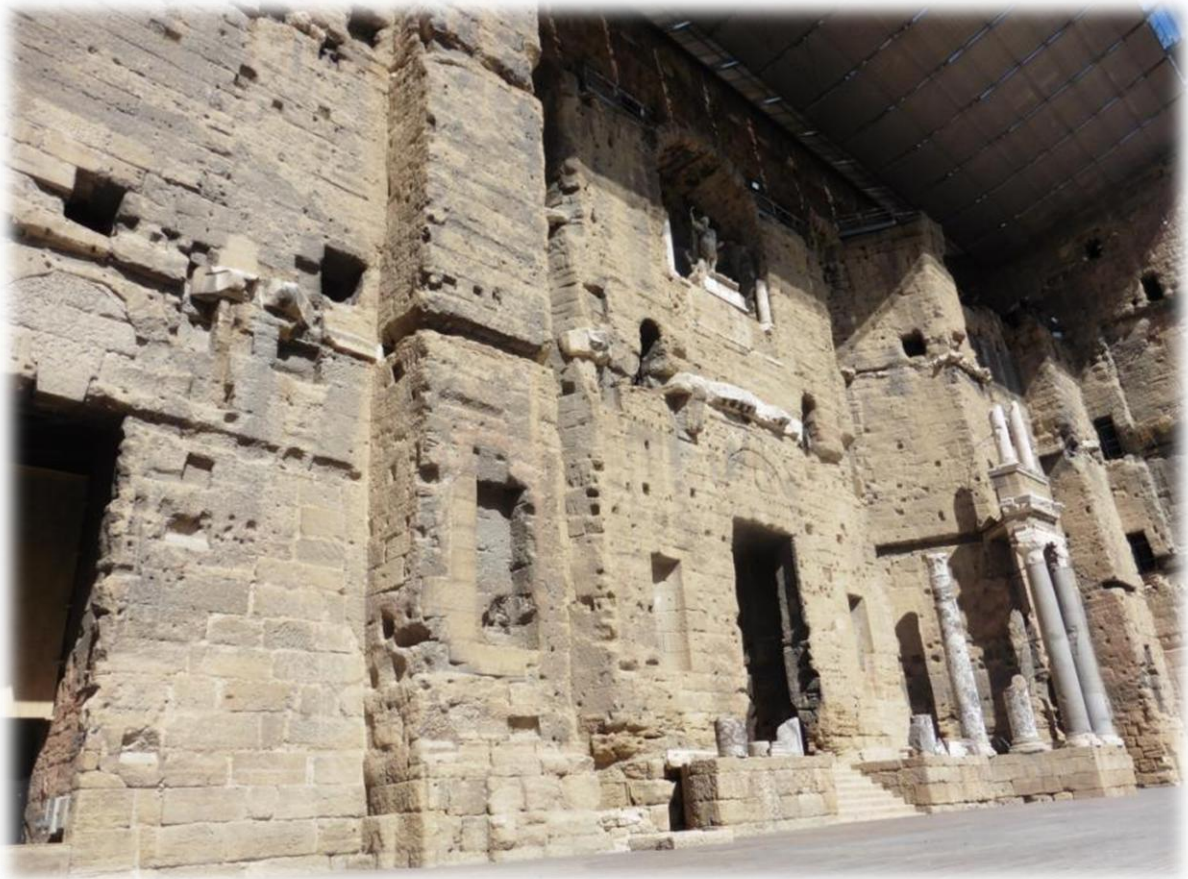
De maand september lijkt ons een ideale maand om in de Procence op vakantie te gaan. Je hebt er veel kans op zon en het is er, normaal gezien, niet te warm.

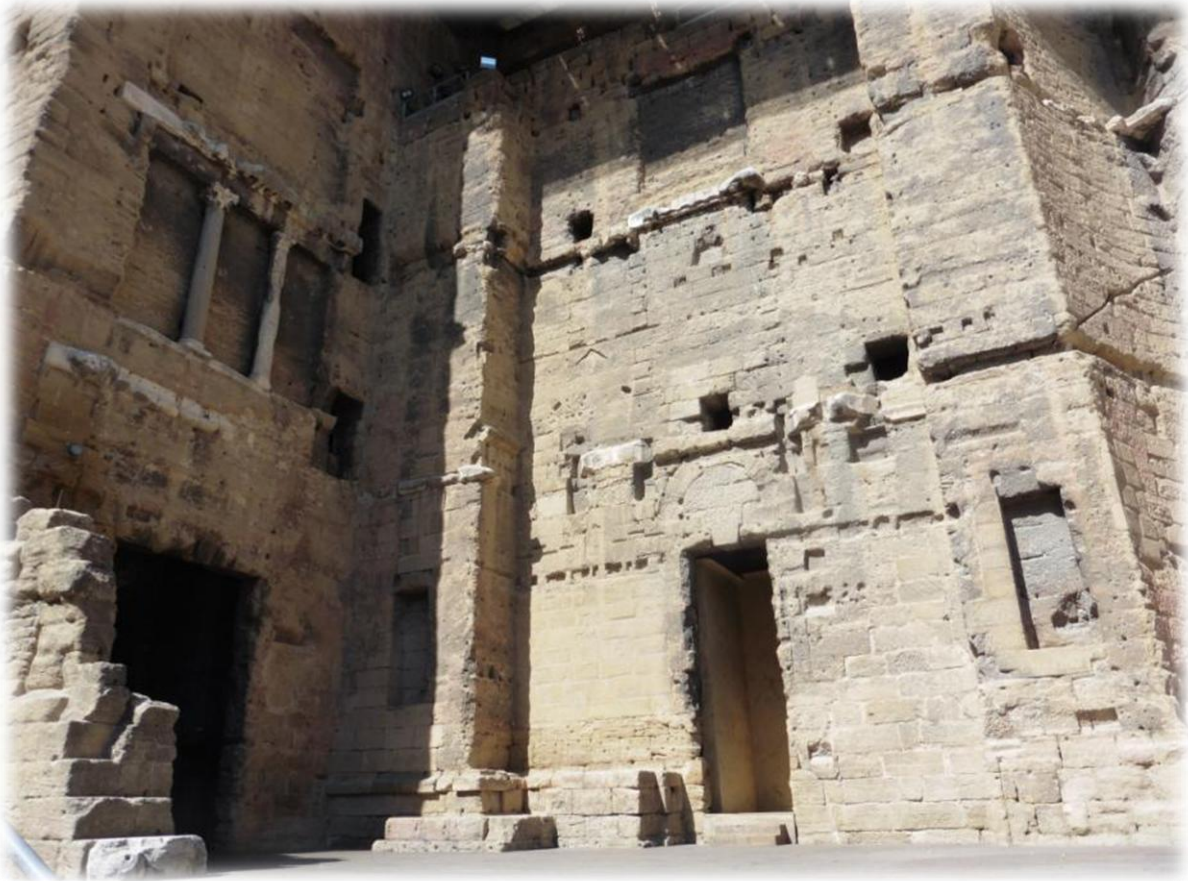

Jagers hebben enkele everzwijnen geschoten. De dieren worden meteen gevild.

Na onze wandeling bezoeken we het Romeinse theater van Orange. Deze werd gebouwd ten tijde van keizer Augustus en is een van de bewaard gebleven Romeinse theaters in het westen. Het staat op de werelderfgoedlijst van UNESCO.

Het is in buitengewoon goede staat bewaard dankzij de scènemuur. De noordgevel (37 m hoog bij 107 m lang) werd door de Zonnekoning als de mooiste muur van zijn koninkrijk

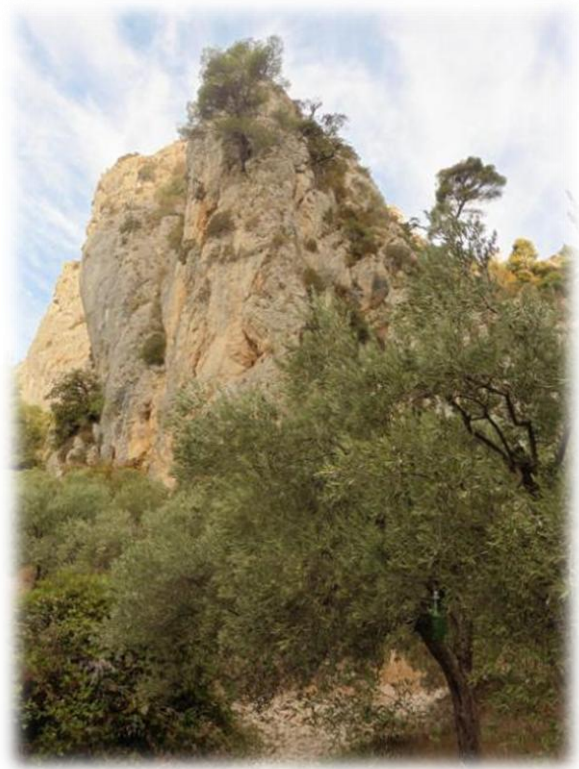
beschouwd. Met ingang van de 19e eeuw werd het gebruikt als decor voor de grootste lyrische voorstellingen. Het was ontworpen voor het Gallo-romaanse publiek, en vanaf deze plek werd de Romeinse cultuur en taal verbreid. 8000 toeschouwers konden de treurspellen, komedies, maar ook voorstellingen bijwonen met dans, acrobatiek en jongleren. Pas in de 19e eeuw werd het theater opnieuw gebruikt als schouwburg.

Maandag 25 september 2017

- Soort/naam : Luswandeling door de Gorges de Regalon
- Plaats/naam : La Tuilière (parking)
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 4 uur

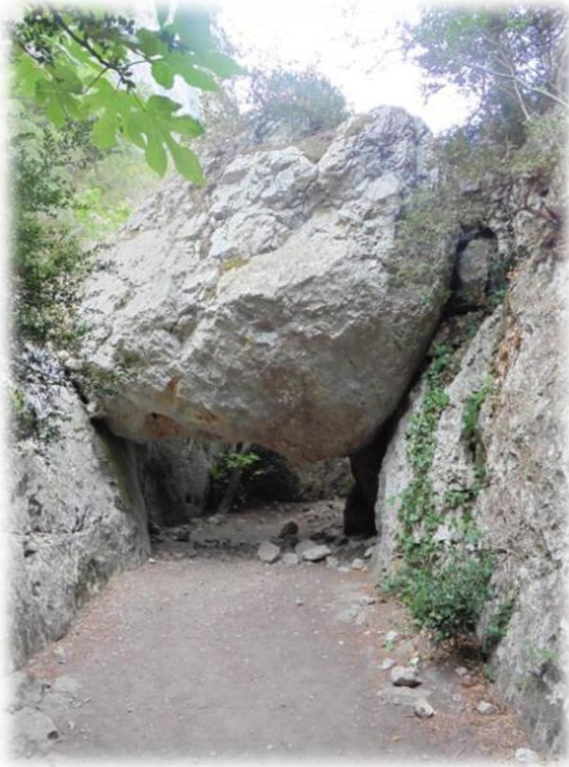

Het is terug klimmen door een zeer afwisselend landschap naar de bovenzijde van de kloof.

De Gorges de Regalon is de smalste en donkerste kloof van de Provence. Ze wordt speciaal beschermd om haar rijke vegetatie en historische belang.

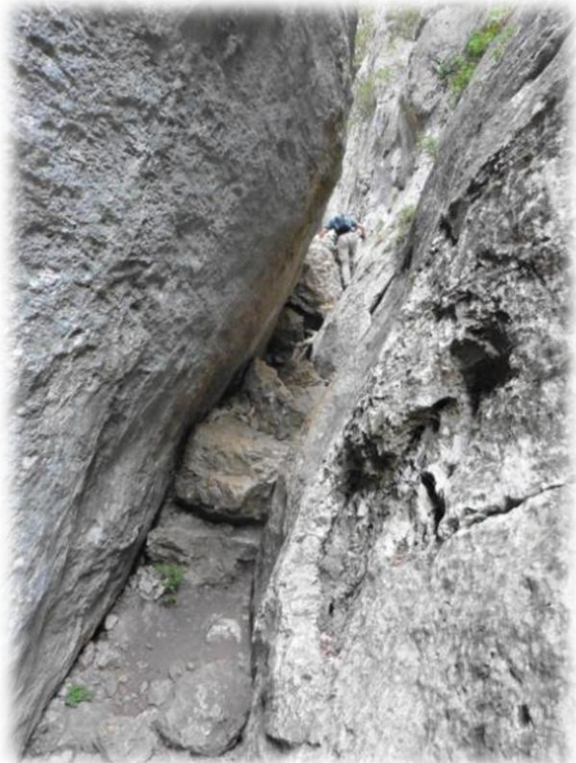

We lopen meestal over een stenig pad in de droge bedding van de Regalon. Soms dienen we door een tunnel te gaan maar verlichting hebben we niet echt nodig.

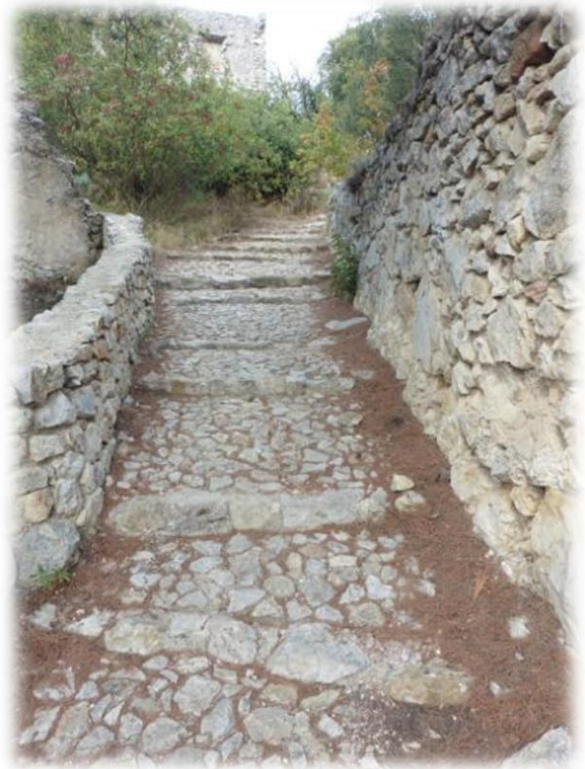
Onderweg zijn er meerdere grotten en holen. In één ervan, zie foto hierboven, zijn er rotstekeningen aangebracht. Deze grot mag echter niet betreden worden.

Af en toe dient men zich heel klein te maken om door de rotsspleet te kunnen maar problemen hebben we nooit gehad. Soms dient er ook wat geklauterd te worden maar echt gevaarlijke toestanden zijn we niet tegen gekomen. Zoals bij elke kloof is het aangeraden deze te betreden bij droog en mooi weer. In de voormiddag kunnen de stenen nog nat zijn van de dauw en dan dient men extra voorzichtig te zijn.

Door een mooi bos stappen we verder in de richting van de parking en af en toe krijgen we mooie vergezichten.

Boven op een berg, boven het dorp Mérindol, treffen we nog restanten aan van het oude Mérindol. Hier leefden een grote groep Waldenzen ook wel de armen van Lyon genoemd. Het waren aanhangers van een christelijke armoedebeweging.

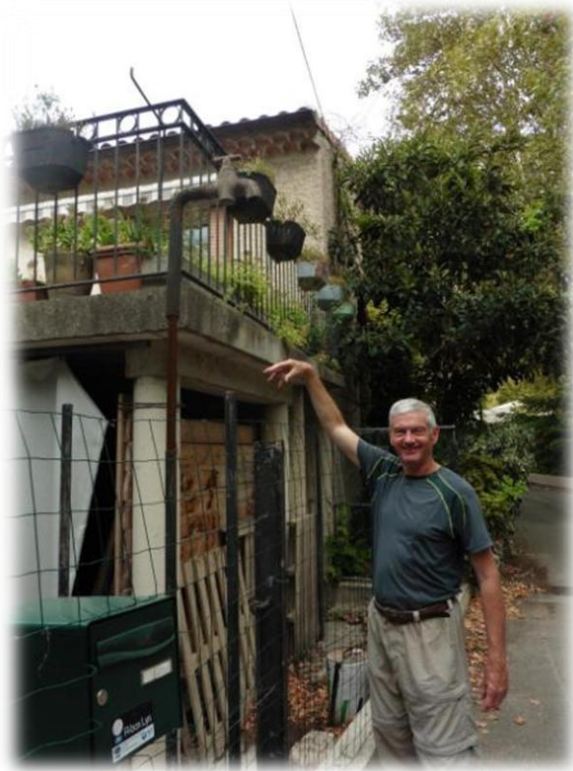
Het parlement van Aix velde op 18 november 1540 het volgende vonnis. 17 inwoners van Mérimdol zullen levend verbrand worden wegens ketterij. Alle huizen van Mérimdol zullen

verbrand en verwoest worden, de bossen gehakt, de vruchtbomen uitgeroeid, en de plaats onbewoonbaar gemaakt, zodat niemand er nog zal kunnen bouwen.

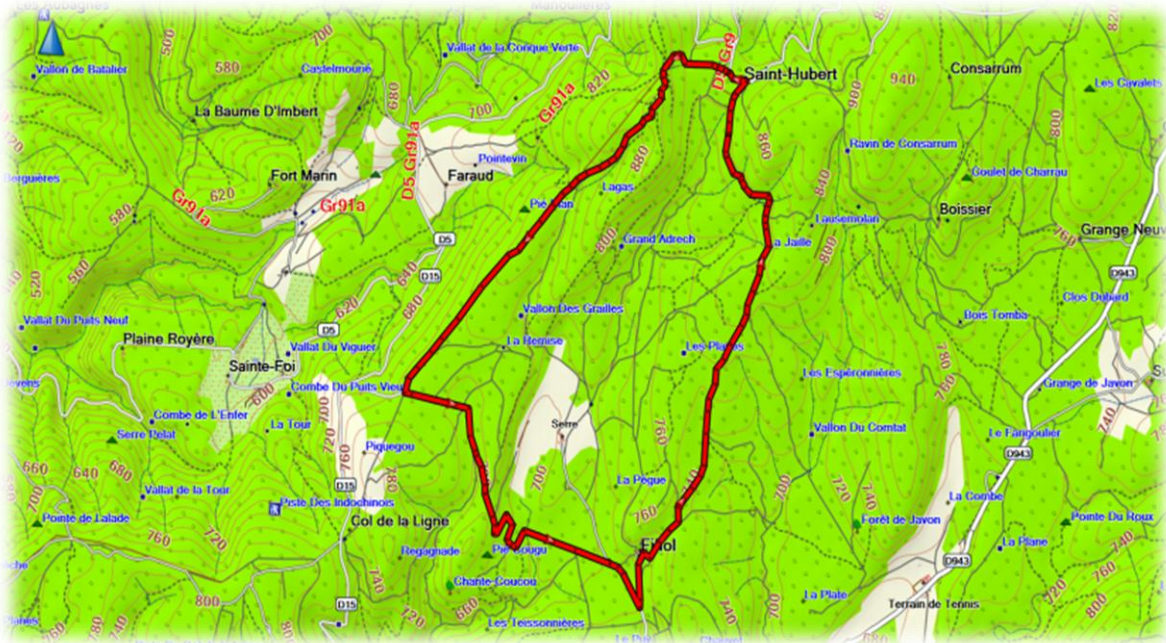

Uiteindelijk werden er elf dorpen rondom Méridol verwoest en veel burgers werden levend verbrand. Hierbij kwamen ca. 3000 mensen om het leven. Na onze wandeling brengen we nog een bezoek aan Pernes Les Fontaines.

Dinsdag 26 september 2017

- Soort/naam : Luswandeling door het bos van St-Lambert
- Plaats/naam : St-Hubert (parking)
- Afstand : 11 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 3 uur

De vijgencactus is een veel voorkomende wilde plant in zuiden. Sommige variëteiten zijn zelfs wintervast. De rode vruchten zijn vijgachtig, vandaar de naam. Sommige variëteiten hebben zeer smakelijke vruchten waar onder andere confituur van gemaakt wordt. Andere soorten worden enkel gebruikt als veevoeder.

Het is een aangename wandeling door een groot bos op het plateau van de Vaucluse met een rijke vegetatie. Hier ervaart u stilte en eenzaamheid met af en toe een mooi uitzicht op de Mont Ventoux.

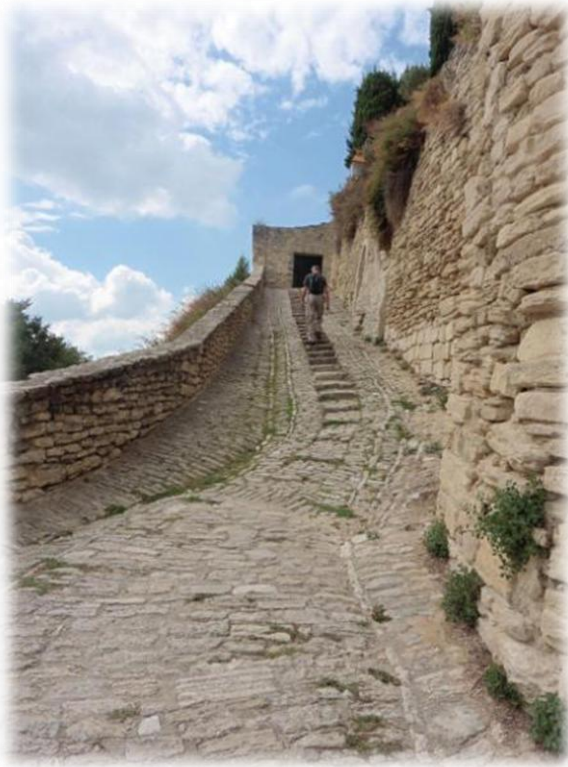
Hoe komt het dat ons pad bruine aarde heeft en dat er naast het pad zwarte aarde is? Een infopaneel brengt redding. Op deze plaats heeft ooit een houtskolenbrander of een meiler gestaan. De techniek van houtskoolmeilers bestaat vermoedelijk al zo lang als de mens de behoefte heeft aan extreem hoge temperaturen voor met name de productie van ijzer.

En zoals elke dag bezoeken we, na onze wandeling, terug een dorpje. Ditmaal is het Gordes waar toevallig terug een markt aan de gang is.

Gordes is een dorp met een natuurlijke schoonheid waar je niet omheen kunt. Gordes wordt door velen tot de mooiste dorpjes van Frankrijk geschaard. Het dorp ligt in het hartje van het regionale natuurpark de Luberon.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog was Gordes een dorpje dat actief bijdroeg aan het Franse verzet. Op 21 augustus 1944 werd er een Duitse patrouille in de buurt van Gordes

aangevallen door het verzet. De volgende dag, op 22 augustus 1944, kreeg het dorp te maken met represaille acties van de Duitse bezetter. De bevolking werd opgedragen om hun woningen in te gaan. Diegenen die te laat waren of niet meewerkten, werden in koelen bloede doodgeschoten.

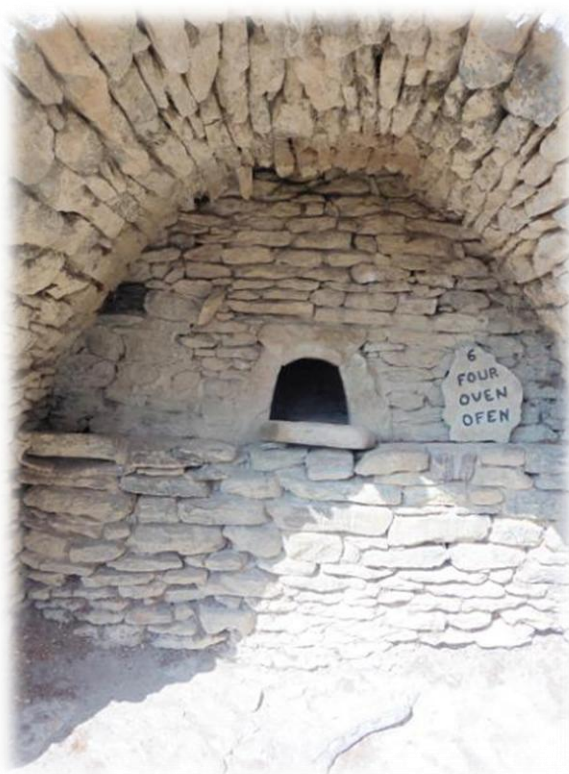
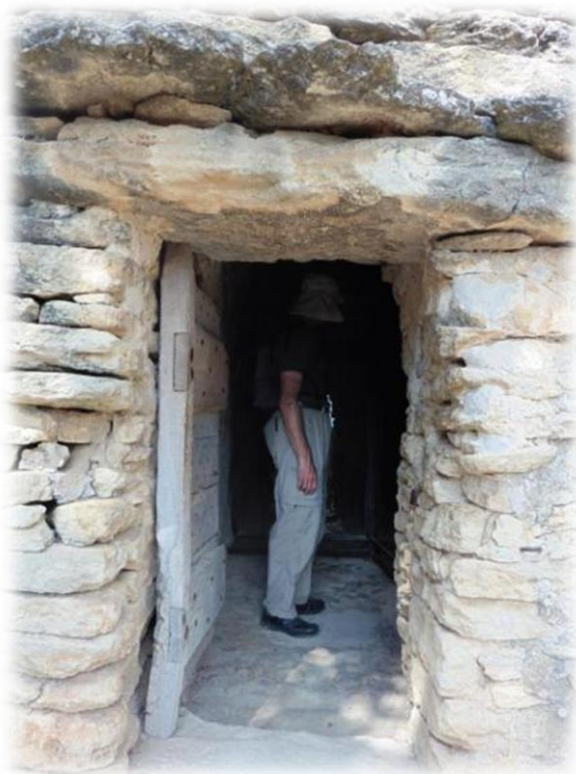

4 km voorbij Gordes staat het grootste boriedorp. Ook hier brengen we een bezoek. Dit typische, gebouwde erfgoed maakt deel uit van het Provençaalse landschap. Hier zijn schaapskooien, broodovens, wijnvaten, kleine straatjes, omheiningen en muren.

De bories, die hier ook wel “Gallische tenten” worden genoemd, zijn gebouwd van droogsteen, zonder mortel, volgens het principe van de “valse” kraaggewelven. De bouw van deze traditionele woning gebeurde met stenen die ter plekke werden gevonden. Tot in de vorige eeuw werd er nog op deze manier gebouwd.

In de zeventiende en achttiende eeuw moeten de boeren meer grond gebruiken om te verbouwen omdat de bevolking toeneemt. De stenen die uit de kalkgrond van de heuvels rond Gordes worden gewonnen, kunnen worden gebruikt voor de bouw van nieuwe woningen, "boerententen". Het Boriëdorp werd tussen 1969 en 1976 gerestaureerd en lijkt nu net zoals de laatste bewoners het 150 jaar geleden achterlieten.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese.be

Ludwig : benaltijdweg@gmail.com

Guido : gklaesen@gmail.com

Tekst en foto's : Ludwig D'Haese